

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 2. Eadem veritas aliis suadetur rationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

fectibus & desideris: cor tuum aperi Deo tuo, & in eo solo, tanquam in proprio gaudij, omnisque consolationis fonte quære solatium & gaudium.

CAP. II.

Eadem veritas aliis suadetur rationibus.

Ratio secunda erit, quia, juxta doctrinam S. Bonae. S. Bon. in j. ventura, omne bonum creatum comparatum ad bonum increatum Dei est veluti solum punctum: et eodem modo affertur, duobus modis communicatur Deo primo, ad intra, & hæc communicatio infinita est; secundo, ad extra, & hæc finita est, & instar puncti: quia hoc, quod Deus communicat ad extra, esse in se magnum sit, si tamen veniat in comparationem cum Deo, quodum aliquid est, & instar cujusdam se habet stillæ in comparatione Oceani, & adhuc multò minùs: guttula enim aquæ edusque multiplicari potest, ut in ipso etiam Oceani immensitatem adæquet ac superet, & omnia bona creata tamen si multiplicarentur, & exacercerent in perfectionem infinitam, nunquam tamen ipsum esse DEI infinitum attingere & adæquare varent. Quapropter omnia bona, quæ sunt in Mundo, non nisi rot puncta sunt, tot stillæ, tot atomi: cunctæ terrena civitas aliud non representant, quam unicum auri punctum: cunctæ consolationes sensus non nisi sunt una stilla mellis, permixta tamen magna copia fellis: cuncti honores Mundi sunt veluti minimus aeris atomus. Et hæc sunt illa præclara bona, quæ Mundi amatores adeò suspiciunt & deprædicant. Supposita hac veritate, certissimum est, in creaturis minimè reperiri verum gaudium: siquidem verum gaudium plenum est, & perfectum, fundatum in pleno, perfecto, & infinito bono: bonum verò & gaudium creaturarum imperfectum est, finitum, instar puncti,

puncti, ac planè insufficiens, ut cordis nostri quietet, ac satiet. Animo igitur resoluta, mea, mitte nuncium omni bono creato, & jungere Deo, Bono iacreato, quod solum se continet gaudium, teque felicem beatamque potest.

Tertia ratio est, quia verum gaudium est cordiale: *Est vitalis quadam dulcedo, vitalis suavitatis*, ut loquuntur sacri Doctores, & vero comparatè, à principio vitæ, quod est cor humanum, cedens. Hæc conditio deest gaudio materialis percipitur è creaturis: etenim, ut docet Augustinus, cor & voluntas humana sunt naturæ intellectus rationalis: ergo eis competit bonum etiam materiale & rationale, tanquam obiectum proportionabile & rationale: non autem bonum materiale & sensibile: ergo gaudium voluntatis nostræ reperiri nequit in rebus in bonis sensibilibus hujus vitæ; sed solummodo Deo reperietur: quia est gaudium interius, diuina intima cordis penetrans, quod totam animam cum omnibus ejus potentis. Quemadmodum experiebatur David, quando *Dedisti lætitiã in corde meo*. Non in corpore, veluti consolantur creaturæ, sed in corde, in parte animæ, in voluntate, in mente humana, ut bene aduertit D. Augustinus, *Peregrinantur priè gaudent, sed gessunt*: quia tota est voluptas & lætitiã est in corpore & sensu, & non in anima.

Quarta ratio est, quia verum gaudium est gaudium purum non tristitia permixtum. *Non habet amaritudinem* illius, nec radium convictus illius; sed lætitiã gaudium. Et quamvis homo iustus non vitetur tribulationes; foris illæ existunt, non intrant in animam: unde nec turbant pacem & quietudinem: imò per cœlestem & Divinam gratiam paritatem, quanto magis crescit tribulatio, tanto magis crescit consolatio interna, quia juxta mensuram mortificationis corporis

1. 2. q. 19. a.
2. Psal. 5.
sect. 3.

Psal. 4.

S. Aug. 10.
4. in serm.
Dom. c. 24.

sep. 8.

Deus animæ largiri consolationem: *Communicantes* ^{1. Pet. 4.}
CHRISTI passionibus, gaudete (vel, ut exponit
 Terullianus) *secundum quod communicatis*, quia
 tantum sentietis consolationis in corde: quantum
 mortificationis sustinebitis foris in corpore. Igitur
 gaudium, quo gaudemus in Deo, purum est; enim-
 vero non admittit, nec patitur tristitiam aliquam, nisi
 superficiali, & talem, quæ non oppositur internæ
 profundæque cordis lætitiæ. E contra, gaudium
 creaturarum non est purum; sed mixtum in finibus tristi-
 tiæ amaritudinibus. *Risus dolore miscbitur*; risum ^{Prov. 14.}
 non comitabitur dolor cordis. Unde alia quædam li-
 tera habet: *In risu dolabit cor*: ore peccator ridebit;
 sed corde planget & dolebit. Et hic placidus cordis,
 est infernalis ille remorsus conscientie, semper mor-
 dens, & cor ad id torquens, ut nec minimum ei quietis
 concedat momentum. D. Gregorius loquendo de hoc
 nam toto ait: *Nulla est major afflictio quam conscientia*
culparum. & S. Augustinus: *Missisti Domine, & sic est.* ^{S. Aug. 1.}
per peccata tua omni inordinatus animus. Idque Divinæ ^{Conf. 12.}
 Providentiæ omnimodò conforme est: quia, sicut peccator ^{S. Th. 1. 2.}
 peccando transgreditur tres species legis: rationalem, ^{q. 87.}
 humanam, & Divinam; ita quoque conveniens est, ut tribus
 obnoxietur penis, & puniatur à seipso, remissu, & clementiæ:
 à homine pena temporali: & à Deo pena æterna.
 Quæ ratio est, quia, ut tradit Angelicus: *Verum* ^{1. 2. q. 32.}
gaudium est de presentia veri boni, & per se boni, veluti est ^{art. 3.}
 Deus solus, qui est Bonum per essentiam; ita in Deo solo,
 & non in creaturis verè in nos delectari ac lætari debe-
 mus. Et sicut presentia Dei est triplicis generis: per me-
 moriam, per spem, & per visionem; ita quoque triplex
 est gaudium, & unum est majus alio, secundum primo,
 & secundo majus est tertium; presentia namque per
 memoriam solum dicit apprehensionem Dei: presentia
 per spem addit potentiam consequendi: presentia per vi-
 sionem adjungit ipsam consecutionem.
 Sexta ratio est, quia verum gaudium est fructus pacis
 & iustitiæ: *Iustitia & pax, & gaudium in Spiritu Sancto.* ^{Rom. 8.}
 testatur S. Augustinus. Ergò verum gaudium non in ^{Tom. 10.}
 mundo; sed in Deo, authore omnis iustitiæ sanctitatis ^{Serm. 8.}
 & pacis, reperiri potest.

Septima ratio est, quia verum gaudium eorum quietam efficit, & satiat, quam virtutes haudquam sibi vendicat gaudium mundanum, sed Divinum, ut ipsa docet experientia: *Virg. tunc Mundi copia non satiat, Divina dulcedine plene inebriet.*

Richard.
de S. Victo-
70.

Octava ratio est, quia verum gaudium est perfectum & plenum, veluti huiusmodi com- nomine à D. Chrysostomo: *Verum gaudium est plenum.* Ad hanc plenitudinem gaudij duo

S. Th. lect 6
in Ps. 6. 5.

runtur conditiones: prima, *ut res amata sit amata*; secunda, *ut ad se perfecta fruiatur.* Utamque hanc conditionem soli Deo clarum est, & evidens: ergo in solo Deo, & in creaturis verum invenitur gaudium: tunc gaudij plenitudo non nisi possideatur in actu, ubi cum summo amabili est etiam summa unio fruitionis.

Ultima ratio est, quia verum gaudium est indefectibile, & inamissibile: *Gaudium, quod tollit à nobis, quemadmodum nos deum, Veritas: at gaudium mundanum est bonum, est gaudium defectibile, gaudium mundanum, quod tollitur à nobis, si non invenitur tamen in morte.* Ad quid ergo non remus hisce bonis transitoriis & volubilibus evanescent, vix florent, & in terra moruntur cum dolore, quem post se relinquunt, & torum, demonstrant bonum, quod promittunt non esse verum; sed mendax & fallax bonum.

